

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **st. szer. rez. D. B.**

oskarżonego o czyn z art. 346 § 1 k.k. w zw. z art. 348 k.k. i art. 347 § 1 k.k. w zw.
z art. 348 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2024 r.,
z urzędu w przedmiocie cofnięcia wniesionej przez prokuratora apelacji
od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 16 maja 2023 r., sygn. akt So. 21/22

p o s t a n o w i ł

- 1) pozostawić apelację prokuratora bez rozpoznania;**
- 2) obciążyć Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 marca 2022 r., sygn. akt So 16/21 Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie skazał st. szer. D. B. za przestępstwo z art. 346 § 1 k.k. w zw. z art. 348 k.k. i art. 347 § 1 k.k. w zw. z art. 348 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności poprzez potrącenie 15% (dziesięciu procent) miesięcznego zasadniczego uposażenia na rzecz Centrum Opieki [...] w S.. Na poczet tej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie. Orzeczono także podanie treści wyroku do publicznej wiadomości żołnierzom – od stopnia starszego szeregowego – 1. Batalionu czołgów w [...], poprzez ogłoszenie jego treści na zbiorce.

Na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę, wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2022 r., sygn. akt I KA 14/22, Sąd Najwyższy z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., wynikającej ze sprzeczności w treści wyroku uniemożliwiającej jego wykonanie, uchylił zaskarżony wyrok co do orzeczenia o karze i w przedmiocie środków karnych i w tym zakresie przekazał sprawę Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 maja 2023 r., sygn. So. 21/22, st. szer. rez. D. B. skazano na karę roku i miesiąca ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Na poczet tej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie od dnia 5 listopada 2020 r. do dnia 1 marca 2021 r. oraz orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok został w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżony apelacją na niekorzyść oskarżonego przez Zastępcę Prokuratora Rejonowego dla m. Rzeszów do spraw Wojskowych. W apelacji podniesiono zarzut rażącej niewspółmierności kary oraz niesłusznego niezastosowania środka karnego w postaci degradacji.

W odpowiedzi na apelację obrońca oskarżonego D. B. wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

W dniu 2 lutego 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo prokuratora Prokuratury Krajowej, w którym cofnął wskazaną wyżej apelację.

Zważywszy na to i fakt, że nie stwierdzono żadnej z przyczyn wymienionych w art. 439 k.p.k. lub art. 440 k.p.k. należało na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 431 § 1 k.p.k. pozostawić apelację prokuratora bez rozpoznania. Orzeczenie o kosztach uzasadnia zaś treść art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.

[PGW]

(R.G.)

